

Polderen of ontpolderen, dat is de vraag.

Polderen of ontpolderen, dat is de vraag die Albrandswaard de eerste acht jaren van de 21ste eeuw heeft bezig gehouden. En dat terwijl het devies in de achthonderd jaar daarvoor luidde: polderen, polderen en nog eens polderen. Polderen, of wel inpolderen van het buitengebied betekende het bedijken van watergebieden, waarvoor veelal uitvoerig overleg met betrokkenen noodzakelijk was. Aan het einde van de vorige eeuw heeft dit zogenaamde 'polderen' in ons land een negatieve klank gekregen, vanwege het ervaren eindeloos beraadslagen. Dat beeld zou dan kenmerkend zijn voor ons politieke bestel, maar het is zeker niet typerend voor generaties van doortastende polderbestuurders.

Het ontpolderen is de afgelopen jaren daarentegen erg populair geworden, dit als gevolg van de opstelling van natuur- en milieuorganisaties: grote landbouwgebieden zouden weer aan de natuur en aan het water moeten worden teruggegeven. De ecologische hoofdstructuur, de vogeldiversiteit en de recreatie kregen prioriteit boven de voedselproductie. Landbouwers en natuurorganisaties kwamen tegenover elkaar te staan. Burgers in deze gemeente hebben om uiteenlopende redenen, gekozen voor behoud van het bestaande polderlandschap, met haar boerderijen, akkers, sloten en dijken. De belangen van boeren en burgers liepen hierbij niet altijd parallel.

Het Platform Polders Albrandswaard (PPA) is begonnen als actiegroep tegen het omvormen van het agrarisch landschap in een getijdengebied. Die slag werd door de actiegroep gewonnen. Dit betekende evenwel niet dat het akkerbouwgebied in het Buytenlandt van Rhooon kon worden gered. Integendeel, geploegde akkers zouden plaats moeten maken voor ruige en natte natuur. De PPA werd van actiegroep gesprekspartner in het 'New-York overleg'. Samenspraak met de politiek leverde de Albrandswaardse Variant op. Door dit 'polderen' was er in ieder geval bereikt, dat bijna 200 ha van het polderlandschap kan worden behouden voor akkerbouw. Maar tussen voornemens en de uitvoering daarvan zit vaak veel tijd!

Tijd die soms in het voordeel werkt, zeker als er sprake is van voortschrijdend inzicht. Veel betrokkenen, die zijn meegegaan in een haalbaar compromis, wilden eigenlijk de polders ten zuiden van de Essendijk in hun huidige staat behouden. Deze opvatting werd slechts ten dele gevoed door de gewijzigde inzichten over de wereldvoedselsituatie. Burgers lijken steeds meer te kiezen voor extremen: behouden van de polders zoals deze nu zijn of het volledig omvormen tot natuurgebied, maar zoeken geen poldercompromis. Men laat zich ook niet leiden door de politiek en financieel getrokken grenzen van het landschapspark.

De Milieu Effecten Rapportage (MER), die nu al enige tijd op zich laat wachten, biedt zonder twijfel aanknopingspunten voor een Albrandswaardse Variant Plus. Deze Plusvariant bestaat dan uit een aantal onderdelen. Behouden van de Zegen-, Molen en Portlandpolder in de huidige staat, maar met natuurranden, kanoroute, wandel- en fietspaden, waardoor het gebied wordt ontsloten en wint aan natuur- en recreatiewaarden. Saneren van de vervuiling van de Rhoonse Grienden en de jachthaven. Op termijn verplaatsen van de golfbaan en uiteindelijk creëren van een buitendijks getijdengebied, hierdoor wordt het stiltegebied ontlast van autoverkeer en wint de natuur. De nieuwe 36-holes golfbaan aanleggen in de oostelijke rand van Rhooon, waardoor het landelijk wonen (RR2020) sterk kan worden beperkt. Voor de inrichting van het oostelijk deel zijn voldoende bruikbare ideeën te vinden in de onderzochte varianten.

Wanneer zo'n nieuwe plusvariant wordt ontwikkeld op basis van de uitkomsten van de MER, toont Albrandswaard zich geen onbetrouwbare partner, die op gemaakte afspraken terugkomt. Integendeel, de gemeente, heeft oog voor de ontwikkelingen in de wereld en een luisterend oor voor haar burgers. Maatschappelijke organisaties, politieke fracties, gemeentebestuur en burgers moeten opnieuw in gesprek gaan. Voor Albrandswaard is polderen of ontpolderen een existentiële vraag geworden. 'Polderen' wordt opnieuw een deugd, ontpolderen blijft een ondeugd. William Shakespeare zei het al, om te kunnen overleven moet er worden gekozen.

Albrandswaard, 10 juni 2008